Prof. dr hab. Adam Czaplicki
Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie
Filia w Białej Podlaskiej
Wydział Wychowania Fizycznego i Zdrowia
ul. Akademicka 2
21-500 Biała Podlaska

Warszawa, 17 sierpnia 2026 r.

RECENZJA

osiągnięcia naukowego, dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Anny Gogoli sporządzona w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej

1. Podstawa opracowania recenzji

Podstawę opracowania recenzji stanowi pismo DRKN.Z3.400.66.2026 Rady Doskonałości Naukowej z dnia 4 czerwca 2026 roku zawierające informację o powołaniu mnie na recenzenta we wszczętym w dniu 27 marca 2026 r. postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Annie Gogoli w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej.

Załączona dokumentacja obejmuje: wniosek przewodni, dane Wnioskodawcy, kopię dokumentu potwierdzającego uzyskanie przez Wnioskodawcę stopnia doktora, autoreferat przedstawiający opis osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę postępowania habilitacyjnego jak również wykaz osiągnięć naukowych. Ponadto znajdują się w niej załączniki związane z autoreferatem (folder 4.1 - osiągnięcie naukowe, folder 4.2 - monografia naukowa, folder 4.3 - cykl publikacji), z aktywnością naukową (folder 5.1 - współpraca z instytucjami naukowymi, folder 5.2 - udział w stażach naukowych), z informacjami o osiągnięciach dydaktycznych (foldery 6.2.1 – 6.31). Przedstawiono również 23 załączniki z wykazem zawodowych osiągnięć Wnioskodawcy, w tym analizę dorobku naukowego w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego przygotowaną przez pracownika biblioteki Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach (załącznik IV.1).

2. Podstawowe informacje o Habilitantce

Dr Anna Gogola ukończyła studia magisterskie w 1994 roku w Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach. W tej samej uczelni, w roku 2012 uzyskała stopień doktora nauk o kulturze fizycznej. Promotorem pracy doktorskiej pt. „*Wady postawy ciała i kompensacja napięcia posturalnego a nabyte wady zgryzu u dzieci i młodzieży*" był dr hab. E. Saulicz.

Habilitantka rozpoczęła po raz pierwszy pracę w jednostce naukowej na stanowisku wykładowcy w Zakładzie Rehabilitacji Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach (2000-2004). Od 2004 do 2005 była asystentem w tym Zakładzie, w latach 2005-2012 w Zakładzie Fizjoterapii Układu Nerwowego i Narządu Ruchu, a w okresie od 2012 do 2017 roku w Zakładzie Kinezyterapii i Metod Specjalnych Fizjoterapii. Od 2017 roku do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Fizjoterapii Wieku Rozwojowego Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach.

3. Podstawa prawna

Podstawę oceny wniosku Habilitantki stanowi art. 219, ust.1, pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571), w myśl którego ocenie podlega osiągnięcie naukowe Habilitantki oraz jej aktywność naukowa realizowana na więcej niż jednej uczelni (w tym uczelni zagranicznej).

4. Ocena osiągnięcia naukowego

Z treści autoreferatu Habilitantki wynika, że podstawę wszczęcia procesu habilitacyjnego stanowią: osiągnięcie projektowe w postaci wkładu w rozwój technologii asystujących oraz interwencji rehabilitacyjnych wspierających lokomocję i mobilność osób z zaburzeniami neuromotorycznymi w Polsce, monografia naukowa pt. „*Zmienność i wariantowość wzorców ruchowych dzieci od urodzenia do szóstego roku życia*" oraz cykl powiązanych tematycznie publikacji zatytułowany „*Wiarygodność i użyteczność kliniczna metod pomiarowych w ocenie funkcjonalnej dzieci i młodzieży*".

Osiągnięcie projektowe składa się z pięciu komponentów ściśle związanych z grantami badawczo-rozwojowymi, w których Habilitantka czterokrotnie pełniła funkcję kierownika B+R, a raz zaliczała się do kluczowego personelu B+R.

Pierwszy grant „*DreamMotion – opracowanie nowatorskich, mechatronicznych technologii w celu rehabilitacji osób z ciężkimi dysfunkcjami układu nerwowego*" finansowany był przez NCBiR w latach 2017 - 2020. Habilitantka opisała w poglądowy sposób poszczególne

etapy realizacji grantu. Podała, iż współtworzyła koncepcję naukową projektu, której celem było wierne odwzorowanie wzorca chodu przez egzoszkielet. Podkreśliła, że opracowywała z zespołem inżynierów podstawy konstrukcyjne egzoszkieletu, dobór odpowiednich napędów oraz algorytmów sterowania, jak również była odpowiedzialna za selekcję elementów kontaktowych egzoszkieletu z ciałem użytkownika. Uczestniczyła także w testach prototypów docelowego urządzenia.

Dostarczona dokumentacja nie dowodzi, że Habilitantka była współautorką nowych założeń konstrukcyjnych, doboru napędów i algorytmów sterowania. Nie przedstawiono w niej dowodów (np. dokumenty projektowe, protokoły potwierdzające autorstwo konkretnych rozwiązań, publikacje opisujące wykorzystane algorytmy, raporty z realizacji grantu ...) pozwalających na weryfikację zakresu i twórczego charakteru tego wkładu. Udział w testach nie przesądza z kolei o autorskim wkładzie w powstanie konstrukcji.

Drugi realizowany w latach 2021-2023 grant pt. *„Innowacyjna technologia prowadzenia zdalnej rehabilitacji ruchowej zapewniająca bezpieczeństwo personelowi medycznemu i użytkownikom"* finansowany był również przez NCBiR. Celem projektu była optymalizacja skonstruowanego w ramach poprzedniego grantu egzoszkieletu *DreamMotion* w kontekście zmniejszenia jego masy i wydłużenie czasu pracy akumulatorów. Habilitantka podała, że odpowiadała za analizę wpływu redukcji liczby stopni swobody na jakość wzorca chodu, co miało bezpośredni wpływ na opracowanie nowych założeń konstrukcyjnych, jak również na zaplanowanie innego rodzaju napędów oraz odmiennych algorytmów sterowania. W dalszej części autoreferatu dodała, iż opracowała zestaw ćwiczeń ukierunkowanych na poprawę siły mięśni i równowagi ciała na potrzeby systemu wirtualnej rzeczywistości.

W przypadku trzech pierwszych zadań moja opinia odnośnie ustalenia indywidualnego i twórczego wkładu Habilitantki pokrywa się z przedstawioną wyżej oceną. Natomiast autorski zestaw ćwiczeń nie został udokumentowany w formie umożliwiającej przypisanie mu statusu osiągnięcia projektowego. Załączenie dokumentacji systemu VR, wykazu i scenariuszy ćwiczeń, publikacji opisujących system, materiałów projektowych czy raportów z realizacji grantu byłoby pomocne w miarodajnej ocenie tego osiągnięcia.

Trzeci grant *„Innowacyjna technologia robotycznej rehabilitacji ruchowej dla osób ze szczególnymi potrzebami"*, podobnie jak poprzednie, był finansowany przez NCBiR. Realizacja grantu miała miejsce w latach 2021 - 2023. Dr A. Gogola znalazła się w grupie kluczowego personelu B+R. Innowacyjność projektu polegała na połączeniu optymalizowanego w tym samym czasie projektu P2 egzoszkieletu *DreamMotion* z platformą jezdną. Z treści autoreferatu wynika, że Habilitantka uczestniczyła w definiowaniu trajektorii

ruchu egzoszkieletu w trakcie zmiany pozycji, co stanowiło podstawę do opracowania algorytmów sterowania. Brała również udział w testowaniu konstrukcji.

Podobnie jak w poprzednich przypadkach, brak stosownej dokumentacji uniemożliwia identyfikację indywidualnego i twórczego wkładu Habilitantki w ten projekt.

Czwarty grant *„Zastosowanie sztucznych sieci neuronowych w automatyzacji pomiaru, doboru i produkcji personalizowanych wózków inwalidzkich dla zwiększenia dostępności i jakości życia osób z niepełnosprawnością ruchową"* finansowany był przez Agencję Badań Medycznych (ABM) w okresie od kwietnia 2025 do maja 2026. Do zadań dr A. Gogoli należał dobór parametrów biomechanicznych i antropometrycznych oraz narzędzi do pomiarów wielkości w celu uzyskania danych wejściowych do algorytmów sztucznej inteligencji.

Habilitantka nie udokumentowała jakie konkretnie parametry zostały przez nią wybrane, jakimi narzędziami dokonano pomiarów i które zmienne wykorzystano do trenowania sieci neuronowych wykorzystywanych przez sztuczną inteligencję. W trakcie pisania autoreferatu grant nie został zakończony, czyli finalne osiągnięcie projektowe nie zostało jeszcze zrealizowane.

Piąty grant *„Opracowanie innowacyjnego systemu do dynamicznych ćwiczeń i rehabilitacji w odciążeniu dla osób z niepełnosprawnością ruchową"* jest finansowany przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) w okresie od marca 2024 do października 2026 roku. Biorąc pod uwagę fakt, że produkt finalny nie został jeszcze ukończony, uważam, że nie można traktować go za zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe.

Podsumowując, przedstawiony materiał potwierdza istotne i godne uwagi zaangażowanie dr A. Gogoli w realizację interdyscyplinarnych projektów badawczo-rozwojowych oraz pełnienie w nich funkcji kierowniczych. Przedstawiona dokumentacja ma jednak tylko deklaratywny wydźwięk. **Nie pozwala ona na jednoznaczne zweryfikowanie indywidualnego wkładu Habilitantki w zrealizowanie oryginalnego osiągnięcia projektowego lub technologicznego, o którym mowa art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z 20 lipca 2018 r.**

Drugim osiągnięciem naukowym wykazanym przez dr A. Gogolę jest monografia zatytułowana *„Zmienność i wariantowość wzorców ruchowych dzieci od urodzenia do szóstego roku życia"* wydana przez AWF Katowice w 2023 roku. Monografia została zrecenzowana przez fizjoterapeutkę dr hab. prof. ŚUM Annę Brzęk ze Śląskiego Uniwersytetu Medycznego. Jako biomechanik nie mam podobnych kompetencji zawodowych, niezbędnych według mnie do rzetelnego zrecenzowania wzmiankowanej monografii.

Trzecie osiągnięcie Habilitantki stanowi cykl „*Wiarygodność i użyteczność kliniczna metod pomiarowych w ocenie funkcjonalnej dzieci i młodzieży*" składający się z sześciu artykułów opublikowanych w latach 2016-2026:

1. **Gogola A.**, Gnat R., Dziub D., Gwóźdź M., Zaborowska M. (2016). *The impact of the neurodevelopmental traction technique on activation of lateral abdominal muscles in children aged 11-13 years*. NeuroRehabilitation, 39(2), 183–190.
2. **Gogola A.**, Gnat R., Zaborowska M., Dziub D., Gwóźdź M. (2018). *Asymmetry of activation of lateral abdominal muscles during the neurodevelopmental traction technique*. Journal of Bodywork and Movement Therapies, 22(1), 46–51.
3. **Gogola A.**, Matyja M., Gnat R., Masłowska A., Kobylarczyk B. (2023). *Specificity of manual testing of the gluteal muscle strength in preschool children: a single-center cross-sectional study*. Physiotherapy Review, 27(4), 65–75.
4. **Gogola A.**, Polaczek A., Woźniak P., Wolny T. (2025). *Pectoral and hip flexors muscle length tests as elements of developmental age postural examination standardized for the purpose of interdisciplinary utilization*. International Journal of Special Education, 40(1), 134–144..
5. Gnat R., **Gogola A.**, Polaczek A., Woźniak P., Wolny T. (2025). *Investigating the reliability of the knee joint flexors and extensors muscles length tests modified to meet the requirements of scientific research*. Journal of Rehabilitation, 26, 230–253..
6. **Gogola A.**, Woźniak P., Piscova Z., Rubika A., Lukjaṇenko L., Kaminska I., Gnat R. (2026). *Reliability of joint position sense and force sense measurements in children with developmental coordination disorder*. Journal of Functional Morphology and Kinesiology, 11(1), 35.

Sumaryczny współczynnik wpływu *Impact Factor* wymienionych publikacji wynosi **5**, a suma punktów MEiN **280**. W pięciu wymienionych publikacjach dr A. Gogola jest pierwszym współautorem. Krótkie wyjaśnienia zamieszczone w autoreferacie (str. 33-34) ułatwiają jednoznaczne ustalenie wkładu Habilitantki w powstanie artykułów składających się na osiągnięcie naukowe.

Celem pierwszej i drugiej pracy cyklu była ocena aktywacji bocznych mięśni brzucha (LAM) w odpowiedzi na skokową zmianę siły trakcji. W badaniach uczestniczyło 37 dzieci w wieku od 11 do 13 lat. Przyjęto założenie, że poziom aktywacji jest silnie skorelowany z grubością LAM, którą mierzono za pomocą ultrasonografii (USG). Pomiary grubości wykonywano obustronnie dla siły trakcji wynoszącej 5% masy ciała w pozycji neutralnej oraz

przy wychyleniu tułowia do tyłu o kąt 20°, jak również dla siły odpowiadającej 15% masy ciała w identycznych pozycjach. Autorzy uzyskali wartościowe wyniki wskazujące na fakt, że pierwsza trakcja skutecznie aktywuje powierzchowne boczne mięśnie brzucha (skośny zewnętrzny i wewnętrzny). Natomiast zwiększenie siły trakcji hamuje aktywność tych mięśni i zmniejsza grubość mięśnia poprzecznego brzucha. Wykazano też dużą zmienność aktywacji tego mięśnia. Uzyskane wyniki można traktować jako dopełnienie badań prowadzonych na osobach dorosłych, u których za stabilizację centralną odpowiada mięsień poprzeczny brzucha. Wykazanie odmiennej reakcji tego mięśnia na trakcję w stosunku do osób dorosłych uznaję za osiągnięcia badawcze. Za najważniejszy rezultat o charakterze poznawczym przedstawiony w drugiej pracy należy uznać wykrycie u zdrowych dzieci wysokiej asymetrii w reakcji badanych mięśni na trakcję. Wartości wskaźników asymetrii ukształtowały się bowiem na poziomie 32 - 59% przy trakcji 5% oraz 57-74% przy trakcji 15%.

Celem trzeciej pracy było wykorzystanie i dostosowanie testu MMT (manualnego testu mięśniowego) do pomiarów zdrowych dzieci w wieku przedszkolnym. W badaniach uczestniczyło 111 dzieci podzielonych na dwie grupy wiekowe od 3 do początku 5 i od ukończenia 5 do początku 7 roku życia. Autorzy zdefiniowali cztery warianty podnoszenia kończyny dolnej i zbadali za pomocą analizy dyskryminacyjnej wpływ cech fizycznych dziecka oraz przynależność do grupy na wybór wariantu podnoszenia kończyny. Za nowatorski element można uznać protokół testu MMT dostosowany do małych dzieci. Poważnym mankamentem pracy jest brak wyników weryfikacji podstawowych założeń analizy dyskryminacyjnej. Niewielka liczba badanych w kontekście wiarygodności tej metody mogła mieć wpływ na obniżenie dokładności uzyskanych wyników.

W czwartej pracy dr A. Gogola razem ze współpracownikami zmodyfikowała klasyczne testy kliniczne oceniające długość mięśni piersiowych oraz zginaczy stawu biodrowego. Nadrzędnym celem badań była ocena rzetelności tych testów oraz ustalenie, czy mogą być one przydatne w warunkach domowych lub szkolnych. W badaniach uczestniczyło 62 dzieci, których średni wiek wynosił 12,15 lat. Długość mięśni oceniano w pośredni sposób mierząc w stopniach zakresy ruchu w stawie ramiennym i biodrowym za pomocą inklinometru. Na podkreślenie zasługuje trójczynnikowy sposób oceny rzetelności dwóch osób prowadzących pomiary oraz wyznaczenie wartości najmniejszych wykrywalnych różnic (SDD) pomiędzy kolejnymi pomiarami. Ostatni rezultat ma praktyczny wymiar w postaci utworzenia zbioru danych referencyjnych.

W piątej pracy cyklu wykorzystano opisaną powyżej metodologię do zbadania rzetelności pomiarów długości zginaczy i prostowników stawu kolanowego. Zostało

przebadanych 76 dzieci w średnim wieku 13,24 lata. Badania nie były jednak powieleniem schematu postępowania z poprzedniej pracy. Zastosowano w nich bowiem dynamometr, który rejestrował wartość siły w chwili, kiedy dziecko poczuło rozciąganie mięśnia. W kolejnych próbach starano się zachować wartość siły nacisku znanej z pierwszego badania, co nadało testom obiektywny charakter. Praktyczny wydźwięk ma także wykazanie wysokich wartości SDD dla pojedynczej próby zginaczy kolan, oznaczają one bowiem, iż wyniki takiego testu mogą być z definicji mało wiarygodne.

W ostatniej pracy cyklu ponownie wykorzystano sprawdzoną przez autorów metodologię do oceny rzetelności pomiarów poczucia pozycji stawu i poczucia siły. W badaniach uczestniczyło 28 dzieci z zaburzeniami rozwojowymi koordynacji (DCD). Wykonały one cztery testy proprioceptywne. Pierwsze dwa polegały na odtworzeniu kąta/(połowy kąta) zgięcia lub odwiedzenia ramienia, których wartości zostały ustalone bezpośrednio przed testem przez osobę prowadzącą pomiar. Dwie następne próby sprowadzały się do odtworzenia siły/(połowy siły) wymaganej do utrzymania przyjętej przed testem pozycji kończyny górnej. Za nowatorskie elementy tej pracy uznaję sam fakt zweryfikowania rzetelności pomiarów dzieci z rozpoznaniem DCD oraz spostrzeżenie, że testy połowy kąta lub siły w badanej populacji mają ograniczoną wartość praktyczną.

Praktyczne rekomendacje eksponowane w przedstawionych pracach sugerują przeprowadzenie co najmniej dwóch lub trzech pomiarów w celu zwiększenia ich wiarygodności. Należy jednak pamiętać, że średnia z powtarzanych pomiarów zawyża sztucznie wartości współczynników ICC, co jest matematyczną konsekwencją sposobu obliczania tych wielkości.

Podsumowując stwierdzam, że cykl powiązanych tematycznie artykułów pt. *„Wiarygodność i użyteczność kliniczna metod pomiarowych stosowanych w ocenie funkcjonalnej dzieci i młodzieży"* jest spójnym osiągnięciem naukowym zawierającym nową, udoskonalaną w trakcie kolejnych badań metodologię badawczą. Na rzecz spójności przemawia badanie tej samej populacji we wszystkich pracach, jednorodna metodologia oraz preferowanie tanich narzędzi diagnostycznych możliwych do wykorzystania w gabinetach fizjoterapeutycznych. Uznaję wieloaspektową ocenę rzetelności omawianych w cyklu metod pomiarowych za znaczący wkład Habilitantki w rozwój nauk o kulturze fizycznej.

Uważam, że jednotematyczny cykl publikacji spełnia wymagania ustawowe obowiązujące przy ubieganiu się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej.

5. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

W trakcie pracy zawodowej dr A. Gogola nawiązała współpracę z zespołami naukowymi z Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Akademii Kultury Fizycznej im. Bronisława Czecha w Krakowie, Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach, Akademii Wychowania Fizycznego im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie oraz Uniwersytetu Dyneburskiego. Owocem tej współpracy stały się wspólne publikacje (5) oraz wystąpienia na konferencjach naukowych (6) wykazane w autoreferacie.

Habilitantka odbyła dwutygodniowy staż naukowy w klinice ortopedycznej Kinderklinik Behandlungszentrum 'Kind im Zentrum' w Aschau w Chiemgau w Niemczech w 2022 r. Ze względu na krótki okres trudno przypisać tej wizycie status prawdziwego stażu naukowego w ośrodku zagranicznym, ale wymiernym jej efektem okazały się trwające do dziś spotkania naukowe mające miejsce 3-4 razy w roku. Odbyła też 10-dniowy krajowy staż naukowy w Śląskim Uniwersytecie Medycznym w Katowicach.

Obok omówionych wcześniej grantów badawczo-rozwojowych finansowanych przez NCBiR, ABM i PARP, w których dr A. Gogola pełniła/pełni cztery razy funkcję kierownika B+R, kierowała również w ramach działalności statutowej trzema projektami uczelnianymi realizowanymi w latach 2014-2020.

Habilitantka potwierdziła w załączonej dokumentacji udział w 18 konferencjach naukowych po uzyskaniu stopnia doktora. Jedna z tych konferencji, w Zlinie w Czechach, miała międzynarodowy charakter. Na krajowych konferencjach dr A. Gogola wygłosiła 5 referatów na zaproszenie komitetów naukowych.

Dr A. Gogola opublikowała łącznie 53 prace naukowe.

Wskaźniki bibliometryczne przedstawiają się następująco:

- łączny *Impact Factor* - **29,282**
- łączna liczba punktów MEiN - **1286**
- liczba cytowań (*Web of Science*) - 76; bez autocytowań - 63
- indeks Hirscha (*Web of Science*) - 6.

Uważam wszystkie wskaźniki za wystarczające na tym etapie kariery zawodowej Habilitantki.

Należy podkreślić również fakt, że dr A. Gogola wykonała 5 recenzji w czasopismach o międzynarodowym zasięgu: *Journal of Bodywork and Movement Therapies* (IF = 1,3), *Advances in Neurodevelopmental Disorders* (IF = 2,0), *Early Human Development* (IF = 2,1), *Journal of Developmental and Physical Disabilities* (IF = 1,6), *Disability and Rehabilitation* (IF = 2,2).

Podsumowując, oceniam pozytywnie pozostałe dokonania naukowe Habilitantki jak również jej aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni.

6. Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę

Dr A. Gogola była promotorem 59 prac magisterskich oraz wykonała recenzje 12 takich prac. Była także promotorem pomocniczym rozprawy doktorskiej obronionej w 2022 r. Ponadto uczestniczyła w pięciu projektach badawczych we współpracy ze studentami w latach 2016-2023.

Na szczególne uznanie w działalności organizacyjnej dr A. Gogoli zasługuje promowanie współautorskiej, opatrzonej znakiem towarowym koncepcji rehabilitacyjnej DENEMS (*Developmental Neuro-Motor Stimulation*). Będąc członkiem zarządu powstałej w 2019 roku fundacji DENEMSII (*Developmental Neuro-Motor Stimulation Institute International*) Habilitantka upowszechnia tę koncepcję w środowiskach fizjoterapeutów. Od 2010 roku wykonuje prace organizacyjne na rzecz Polskiego Towarzystwa Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną, od 2014 roku działa w zespole zajmującym się badaniami i terapią dzieci z mózgowym porażeniem, a od 2022 roku wspiera działalność Ogólnopolskiej Sieci Turystyki Wytchnieniowej. Była też cztery razy członkiem komitetów organizacyjnych krajowych konferencji naukowych.

W zakresie popularyzacji nauki Dr A. Gogola wzięła udział w 28 konferencjach naukowych począwszy od 2006 roku, jak również w dwóch konferencjach studenckich kół naukowych jako opiekun 4 prac prezentowanych przez studentów. Była też trzykrotnie członkiem komitetów naukowych konferencji krajowych. W latach 2024–2025 uczestniczyła w trzech panelach dyskusyjnych promując rozwój turystyki wytchnieniowej.

Podsumowując ocenę działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę uważam osiągnięcia Habilitantki w tym zakresie za wystarczające.

7. Wniosek końcowy

Z przedstawionej powyżej oceny osiągniecia naukowego wynika, że dr A. Gogola **spełnia wymagania** od kandydatów ubiegających się o stopień naukowy doktora habilitowanego określone w art. 219, ust. 1, **pkt 2b** ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571).

Pozytywnie oceniam aktywność naukową dr Anny Gogoli realizowaną w więcej niż jednej uczelni, w tym uczelni zagranicznej (ust. 1, **pkt 3** wymienionego wyżej artykułu), jak również działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzującą naukę.

Habilitantka wykazała się zdolnościami planowania, prowadzenia i nadzorowania prawidłowego przebiegu badań naukowych, umiejętnościami analizy statystycznej danych empirycznych oraz wyciąganiem wniosków poznawczych i aplikacyjnych. Należy zatem uznać, iż posiada niezbędne kwalifikacje do samodzielnego prowadzenia badań naukowych, jak również do kierowania zespołem naukowym.

Biorąc powyższe pod uwagę, wnoszę o dopuszczenie dr Anny Gogoli do dalszych etapów procedury związanej z uzyskaniem tytułu doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej.

Oryginał dokumentu podpisał:
prof. dr hab. Adam Czaplicki (17.08.2026 r.)